

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 7Csp/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120203770
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2021:6120203770.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom na pojednávaní konanom dňa 6.12.2021, sudcom JUDr. Petrom Lukáčom v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej K. S., R.. X.X.XXXX, T. D. K. XXX/XX, XXX XX D. Š. o žalobe na úhradu sumy 259,20 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á uhradiť žalobcovi istinu vo výške á 259,20 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % p. a. zo sumy 259,20 € od 29.6.2012, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40 €, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Súd žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica ako súdu upomínaciemu domáhal od žalovanej v rámci upomínacieho konania návrhom na vydanie platobného rozkazu úhrady sumy 259,20 € s prísl.. Žalobu zdôvodnil skutočnosťou, že na základe zmluvy o uverejnení inzercie uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a spoločnosťou SUPREMUS, s.r.o., zo dňa 22.5.2012, právny predchodca žalobcu uverejnil inzerciu propagujúcu spoločnosť SUPREMUS, s.r.o.. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že spoločnosť SUPREMUS, s.r.o. sa zaviazala za poskytnuté služby uhradiť v prospech právneho predchodcu žalobcu dohodnutú odmenu na základe ktorého záväzku vyplývajúceho zo zmluvy právny predchodca žalobcu faktúrou číslo XXXXXXXXXX so splatnosťou ku dňu 28.6.2012 vyfakturoval spoločnosti SUPREMUS, s.r.o. sumu 259,20 € pozostávajúcu z odplaty za poskytnutú službu a dane z pridanej hodnoty. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že napriek splatnosti fakturovanej sumy k plneniu záväzku zo strany spoločnosti SUPREMUS, s.r.o. nedošlo. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že po prechode práv a povinností vyplývajúcich z pôvodného dvojstranného právneho záväzku, právneho predchodcu na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávky došlo medzi žalobcom a žalovanou ako fyzickou osobou k uzatvoreniu dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 6.2.2016, z ktorej okrem iného vyplýva právna skutočnosť, že žalovaná pristupuje k záväzku, ktorý vznikol na základe zmluvy o uverejnení inzercie a zároveň k uznaniu tohto záväzku, čo do právneho dôvodu aj čo do výšky. Touto skutočnosťou zároveň žalobca odôvodňoval pasívnu legitimáciu na strane žalovanej.

2. Okresný súd Banská Bystrica ako súd upomínací rozhodol vo veci platobným rozkazom číslo konania 20Up/16/2020 - 31 zo dňa 2.4.2020.

3. V zákonom stanovenej lehote podala žalovaná proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica odpor. V odpore namietla nedostatok pasívnej legitimácie na strane označeného subjektu

žalovaného, a to jednak z dôvodu okolnosti, že zmluva o inzercii bola uzatvorená medzi dvoma právnickými osobami, žalobca sa plnenia domáhal od fyzickej osoby, a jednak z dôvodu, že spochybnila autentickosť podpisu žalovanej ako fyzickej osoby na dohode o pristúpení k záväzku, resp. o uznaní záväzku. Zároveň v odpore do uplatneného nároku žalobcom, vzniesla námietku premlčania.

4. Vzhľadom na obsah samotnej žaloby, súd prioritne skúmal otázku aktívnej legitímácie na strane žalobcu. Aktívnu legitímáciu na strane žalobcu má súd v danom prípade za preukázanú a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej v zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Mediatel, spol. s.r.o., so sídlom Miletičova 21, 821 08 Bratislava, IČO: 35 859 415 a spoločnosťou žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 zo dňa 22.5.2015.

5. Súd ďalej konštatuje, že zmluva o uverejnení inzercie, teda zmluva na základe, ktorej žalobca uplatňuje finančné plnenie, bola pôvodne uzatvorená medzi podnikateľmi a teda sa jedná o záväzkový vzťah medzi podnikateľmi, resp. sa jedná o relatívny obchodný záväzkovo-právny vzťah v zmysle ustanovenie § 261 Obchodného zákonníka. Na posúdenie uplatneného nároku je teda nutné aplikovať ustanovenia obchodného zákonníka.

6. Podľa ustanovenia § 261 ods. 4 Obchodného zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o uverejnení inzercie, touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, ktoré sa spravujú touto časťou zákona podľa predchádzajúcich odsekov ako aj záložné právo k nehnuteľnostiam pri zabezpečení práv spojených s dlhopismi a záložné právo k cenným papierom v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom.

7. Okresný súd Žiar nad Hronom vo veci rozhodol rozsudkom spisovej značky 7Csp/37/2020 - 89 zo dňa 19.10.2020. Po podaní riadneho opravného prostriedku Krajský súd Banská Bystrica uznesením spisovej značky 13CoCsp/6/2021 - 120 zo dňa 30.6.2021 rozhodnutia prvého stupňa zrušil a vec tomuto vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Obsahom uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica, bolo okrem uvedenia dôvodov pre zrušenie prvostupňového rozhodnutia i vyslovenie právneho názoru pre ďalší postup súdu prvého stupňa, v tomto smere vyporiadanie sa s otázkou pasívnej vecnej legitímácie žalovanej s prihliadnutím na jej tvrdenie ohľadom spochybnenia jej podpisu na dohode a uznaní záväzku a vyporiadanie sa so vznesenou námietkou premlčania sa zo strany žalovanej.

8. Súd vykonal ďalšie dokazovanie v intenciách rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica.

9. Z prevedeného dokazovania, oboznámenia sa s prostriedkami procesného útoku mal súd preukázané, že po uzatvorení zmluvy o postúpení pohľadávky medzi právnym predchodcom žalobcu a samotným žalobcom došlo medzi žalobcom a žalovanou ako fyzickou osobou k uzatvoreniu dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, pričom žalobca na základe dvojstranného právneho úkonu vystupoval v pozícii veriteľa a žalovaná v pozícii dlžníčky, pričom dohoda bola uzatvorená dňa 6.2.2016. Z obsahu tejto dohody pre súd vyplynula okolnosť, že žalovaná pristupuje k záväzku ako fyzická osoba, ktorý vznikol na základe zmluvy o uverejnení inzercie a uznáva tento záväzok, čo do právneho dôvodu a čo do výšky, s tým že dlžná suma pozostáva z istiny vo výške á 259,20 € a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 259,20 € od 28.6.2012 až do úhrady dlžnej istiny.

10. Podľa § 533 Občianskeho zákonníka, kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenia § 531 ods. 4, tu platia obdobne.

11. Podľa § 531 ods. 4 Občianskeho zákonníka, námietky, ktoré má voči veriteľovi pôvodný dlžník, môže uplatniť aj osoba, ktorá dlh prevzala (okrem iného námietka premlčania).

12. V súvislosti s ustanovením § 533 Občianskeho zákonníka, súd teda konštatuje, že v prípade uzatvorenia dohody o pristúpení k záväzku ide o záväzok, ktorý má charakter solidárneho záväzku, čo znamená, že veriteľ sa môže domáhať plnenia nielen voči pôvodnému dlžníkovi, ale aj voči tretej osobe, ktorá sa zaviazala, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok. Veriteľ je teda oprávnený požadovať plnenie na ktoromkoľvek z dlžníkov alebo na oboch zároveň. Ustanovenie § 533 Občianskeho zákonníka sa týka výlučne peňažných záväzkov.

13. Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti, čo sa týka nedostatku pasívnej legitímácie na strane žalovanej, ktorú namietla vo svojom odpore proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, v súvislosti s okolnosťou, že prvotný dvojstranný právny záväzok bol uzatvorený medzi právnickými osobami, súd považoval za účelovú nakoľko pasívna legitímácia samotnej žalovanej ako fyzickej osoby vyplýva z dohody o pristúpení záväzku, resp. z dohody o uznaní záväzku.

14. Žalovaná v odpore namietla ďalej nedostatok pasívnej legitímácie na strane označenej žalovanej ako fyzickej osoby, ktorú verbálne odôvodnila skutočnosťou, že spochybňuje autentickosť podpisu žalovanej ako fyzickej osoby na samotnej dohode zo dňa 6.2.2016, v odpore ďalej konštatovala, že pripúšťa, že „akýsi“ doklad podpísala, ale len z dôvodu účasti pracovníka žalobcu u nej. I takúto obranu žalovanej súd vyhodnotil ako účelovú. V tomto smere súd konštatuje, že z obsahu prostriedkov procesného útoku a to samotnej dohody o pristúpení k záväzku a uznaní záväzku vyplýva okolnosť, že tento dvojstranný právny úkon po obsahovej stránke naplnil všetky zákonom stanovené náležitosti, je spísaný čitateľným písmom, už zo samotného záhlavia tohto dokumentu vyplýva jednoznačne okolnosť, čo je jeho obsahom. Parafa na dohode o pristúpení záväzku je pri porovnaní zo strany súdu zhodná s parafou samotnej žalovanej na doručenkách. Podľa názoru súdu je teda vylúčená okolnosť, že by pri podpise takéhoto dokumentu došlo zo strany žalovanej k omylu, tak ako to tvrdí vo svojom odpore. Navyiac samotná žalovaná vo svojom odpore nespochybnila a nenamietla, že podpis na tomto doklade nie je jej autentický, len tento spochybnila s odkazom, že nevedela čo podpisuje, resp. sa mylne domnievala, že podpisuje účasť pracovníka žalobcu. V tomto smere súd konštatuje, že nemôže byť na ujmu samotného žalobcu nedostatočné oboznámenie sa žalovanou s obsahom právneho úkonu, ktorý podpisuje.

15. Súd v ďalšom konštatuje, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. V tomto smere však nepostačuje samotné tvrdenie žalovanej nakoľko dôkazné bremeno zaťažuje žalovanú i v smere produkovania dôkazných prostriedkov, ktoré by potvrdzovali jej verbálne tvrdenie. Čo sa týka spochybnenia podpisu žalovanej na dohode o pristúpení k záväzku, toto tvrdenie počas dlhotrvajúceho sporu zostalo len vo verbálnej rovine, v ďalšom ničím nepodložené. Žalovaná navyiac vo verbálnej rovine nepoprela, že by podpis na dohode o pristúpení k záväzku bol jej autentický, len tento spochybnila v súvislosti so skutočnosťou, že podľa jej názoru podpisovala len účasť pracovníka žalobcu pri osobnom stretnutí.

16. Z takto zisteného skutkového stavu mal súd nesporne preukázanú i pasívnu legitímáciu na strane žalovanej.

17. Žalovaná v konečnom dôsledku proti uplatnenému nároku vzniesla námietku premlčania, ktorú bližšie nešpecifikovala.

18. Ako vyplýva zo samotného spisového materiálu, návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu upomínacím konaním bol Okresnému súdu Banská Bystrica doručený dňa 30.12.2019 (čl. 15).

19. Podľa § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná.

20. Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka, právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

21. Podľa § 387 ods. 2 Obchodného zákonníka, premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov, s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

22. Podľa § 400 Obchodného zákonníka, zmena v osobe dlžníka alebo veriteľa nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

23. Podľa § 392 ods. 1 Obchodného zákonníka, pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením.

24. Podľa § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak dlžník písomne uzná svoj záväzok plynie nová štvorročná premlčacia doba od tohto uznania. Ak sa uznanie týka iba časti záväzku plynie nová premlčacia doba ohľadne tejto časti.

25. K platnému pristúpeniu k záväzku a zároveň k platnému uznaniu záväzku zo strany žalovanej ako fyzickej osobe došlo na základe dohody o uznaní záväzku uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou dňa 6.2.2014. Od tejto doby teda začala plynúť nová štvorročná premlčacia lehota. Žalobca uplatnil nárok na plnenie podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 30.12.2019. Súd teda konštatuje, že k uplatneniu nároku došlo včas a v tomto smere námietku premlčania vznesenú žalovanou vyhodnotil ako účelovú.

26. Čo sa týka výšky uplatneného nároku pozostávajúceho zo samotnej dojednanej odplaty za poskytnutie inzercie, resp. platby DPH a úročenia dojednaného v zmluve v tomto smere neboli sporné otázky medzi účastníkmi konania.

27. Čo sa týka nákladov na uplatnenie pohľadávky, v tomto smere súd vychádzal z ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na Nariadenie vlády Slovenskej republiky platné a účinné v čase vzniku nároku č. 21/2013 Z. z..

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s použitím § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú strany sporu, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný neplní dobrovoľne to čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie.